

at have saa ungt og kraftigt Mandskab som muligt.

Der er en anden Bestemmelse, som er fastholdt fra den tidligere Værnepligtslov, nemlig at Værnepligten strækker sig over et Tidsrum af 16 Aar. Ærede Medlemmer ville erindre, at der af de tilforordnede fra Hærens Side i Forsvarskommissionen var udarbejdet et Udkast til en Værnepligtslov. Dette Udkast indeholdt for øvrigt ogsaa den Bestemmelse, at Værnepligtsalderen skulde indtræde med det 20de Aar; men det havde tillige den Bestemmelse, at Værnepligten skulde strække sig over i alt 20 Aar. Naar man nu fra enkelte Sider her i Rigsdagen har fremhævet, at det er uheldigt at stille de værnepligtige forskelligt, efter som de bo Øst eller Vest for Store Bælt, kunde man have imødegaaet denne Indvending ved at udstrække Værnepligten til at vare i 20 Aar for alle. Thi jeg antager, at med 20 Aars Værnepligtstid vil man ogsaa Øst for Store Bælt have tilstrækkeligt til at bringe Afdelingerne op paa Krigsstyrke. Jeg ser imidlertid, at Lovforslaget fastholder de 16 Aar som Værnepligtstid, og jeg har for saa vidt ikke noget at erindre derimod under Hensyn til, at der i § 5 er optaget en Bestemmelse, som ogsaa stod i den tidligere Værnepligtslov, om, at enhver tjenstdygtig Mand, selv om han endnu ikke er begyndt paa at aftjene sin Værnepligt eller har aftjent den, skal paa Opfordring af Kongen eller af dem, som af Kongen dertil ere bemyndigede, være forpligtet til at gribe til Vaaben, naar Landet udsættes for fjendtligt Angreb. Denne Bestemmelse i Forbindelse med en Bestemmelse, som gentagne Gange er fremhævet af andre ærede Medlemmer — en Bestemmelse, der gælder i Overgangstiden, og som gaar ud paa, at man for de Tropper, som ligge Øst for Store Bælt, har Ret til indtil videre ogsaa at tage ældre Aargange end den 16de, naar det gælder om at fuldstændiggøre Krigsstyrken —, bevirker, at jeg tror, at det er rigtigt, at man har begrænset Værnepligtens Varighed til 16 Aar.

Der er i Lovforslaget fastsat Bestemmelser for Udskrivningskredsens Antal, og det er det samme, som det har været i den tidligere Lov. Der var i det Forslag, som blev fremsat af Hærens tilforordnede i Forsvarskommissionen, foreslaaet en anden Inddeling, nemlig i alt 8 Udskrivningskredse, men jeg tror, det er rigtigt, som man har gjort fra Ministeriets Side, at blive staaende ved 6. Jeg skal tillade mig at henstille — det er maaske noget, som ikke har overmaade stor Betydning,

men som dog bør være Genstand for Overvejelse —, om det vil være rigtigt fremdeles at opretholde de Lægder, som findes ude omkring København, nemlig Valby, Sundby, Brønshøj og Frederiksberg, eller om det ikke var rigtigere at samle alle disse Lægder under 1ste Udskrivningskreds' 1ste Lægd; det vilde formentlig simplificere Arbejdet en Del og ganske sikkert ogsaa betyde nogen Besparelse.

Man har fra flere Sider været inde paa Bestemmelserne i § 8 om Sammensætning af Sessionerne. Jeg glæder mig over, at man ikke fra nogen Side er kommen tilbage til den Tanke, som i sin Tid har været fremsat af Finanslovkommissionen, at man skulde gaa til at anvende de tilsynsførende Læger som Udskrivningschefer. Der findes i øvrigt ogsaa i en Skrivelse fra Ministeriet fornøden Oplysning om, at noget saadant neppe lader sig gøre, og at det heller ikke vilde føre til det Maal, man havde tænkt sig, nemlig at spare nogle Penge. Men der er i Lovforslaget foreslaaet den Ændring i de nugældende Regler, at man i Stedet for at have 2 civile Medlemmer, et valgt af Amtsraadet og et af Sogneraadet eller Byraadet, eller her i København 2 af Københavns Kommunalbestyrelse, skal nøjes med at have 1 Medlem valgt af disse Raad, og saa har man taget Lægdsmanden med. Jeg tror, det er en ganske overordentlig forstandig Bestemmelse, her er truffet. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) talte om, at han i sin Tid som Medlem af Københavns Kommunalbestyrelse har været tilforordnet disse Sessioner, og han ved sikkert af Erfaring, at han ikke har kunnet gøre nogen Nytte med Hensyn til at varetage de Interesser, han saaledes var kaldet til at varetage, fordi han savnede det personlige Kendskab til de paagældende værnepligtige. Men det samme vil sikkert som oftest være Tilfældet, i hvert Fald for de Medlemmer, som udpeges af Amterne; det vil være en ren Undtagelse, at vedkommende kende de værnepligtige, som fremstilles. Derimod maa det formodes, at Lægdsmanden kender dem, og at han kan give de fornødne Oplysninger, som kunne være af stor Betydning for det Skøn, Sessionen skal træffe med Hensyn til, om vedkommende skal udtages som betinget tjenstdygtig eller ubetinget tjenstdygtig eller skal udslettes som utjenstdygtig eller, som man hellere maa kalde det: tjenstudygtig eller ikke tjenstdygtig. Der